

ning, som giver mig et Krav paa at mene, at det ærede Thing med Taalmodighed vil høre paa mig, og det er ogsaa denne Overbeviisning, som jeg vil bede navnlig de ærede Medlemmer af Thinget, som i denne Henseende maatte være af en modsat Anskuelse af den, jeg har tilegnet mig — og jeg veed, at jeg i den Henseende her i Thinget har ikke faa Modstandere — at agte, selv om de maae imødegaae mine Grunde. Jeg skulde dog ikke have bragt dette Forslag ind i Thinget — hvad jeg tilstaaer, at jeg ogsaa ganske havde opgivet, idet jeg var af den Formening, at det ikke vilde lykkes mig at virke Noget til, at en Sag, som jeg efter min Overbeviisning maatte ansee for at være mindre hensigtsmæssig, ikke blev fremmet — dersom jeg ikke havde seet, at det ærede Udvalg havde stillet det af mig omtalte Vædringsforslag under Nr. 3, som gaaer ud paa, at disse 100,000 Rdl. kunne anvendes enten til en Pontonbro eller til en Dampfærgeforbindelse, men derved forekom det mig, at der blev peget hen paa, hvad vi ogsaa idag have hørt af den ærede Ordfører, at der hos Udvalget var en Tvivl om, hvorvidt en Pontonbro eller en Dampfærgeforbindelse maatte være den hensigtsmæssigste; jeg troede da, at jeg ikke længere burde tilbageholde mine Betænkkeligheder, men burde henstille Sagen til det ærede Things Afgjørelse. Jeg skal nu allerførst udtale, at det er ganske vist, at der behøves et bedre Kommunikationsmiddel mellem Aalborg og Nørresundby end det, der for tiden findes; thi det er bekjendt, at Færgelauget der ikke tilfredsstillende de allertarveligste Fordringer, og det har jo vist sig, at det foruden andre Mangler ogsaa har den, at det udsætter dem, der betroe sig til det, for Livsfare. Det er derfor ganske nødvendigt, at der snart kommer et sikkrere og til Tidens Fordringer mere svarende Kommunikationsmiddel tilveie end det nuværende; men er nu en Pontonbro det Middele, som bør vælges? Vil ikke en saadan medføre saa betydelige Udgifter, saamange Ulemper og saamegen Fare, at en Dampfærgeforbindelse langt bør foretrækkes? Det er bekjendt, at dette Kommunikationspørgsmaal i en Række af Aar har været forhandlet i Aalborg Kommune; man foreslog først en fast Bro, senere har man tænkt paa en Dampfærgeforbindelse,

og nu har man standset ved en Pontonbro. Jeg erkjender villig, at denne Plan i Aalborg har vundet Majoritet for sig, ikke blot i Kommunalbestyrelsen, men ogsaa blandt Byens Borgere, men det er dog ogsaa ganske vist, at der selv i Aalborg har veist sig vægtige Stemmer fra kyndige Folk mod denne Plan, og at ikke saa blandt selve Borgerne med Mistillid betragte et Foretagende, der vil paalægge Kommunen en meget betydelig Gjæld, og som maaskee desuden efter de stedfindende Forhold kan vise sig at være uhenigtsmæssigt, ligesom det ogsaa er vist, at dersom nu dette Broforetagende mislykkes, vil Aalborg Kommune, der jo allerede er betyngtet med meget betydelige Skatter, komme i en høist beklagelig Forlegenhed, komme ind under en Byrde, som den ikke kan bære, og hvad vil saa Følgen blive? Den vil blive, at man vil komme til Rigsdagen og sige: Vi kunne ikke længere bære denne Byrde, I have selv bragt os ind under den, hjælp os nu ud af Forlegenheden, og man vil da andrage paa en Estergivelse af en Deel eller maaskee det hele laante Beløb. Jeg kunde nu heller ikke finde, at et saadant Andragende, naar det fremkom, var ganske ubilligt; men jeg veed ikke, om det høie Thing ikke hellere maatte betænke sig paa at række Haanden til et saadant Foretagende, der ikke blot medfører en Mulighed for Fare og Tab, men hvor denne Mulighed endog synes at ligge meget nær. Det er fremdeles bekjendt, at der i Pressen er fremkommet Udtalelser af dygtige Teknikere, som deels ere gaaede ud paa, at en saadan Pontonbro i Storm vilde komme i en saa ghygende Bevægelse, at Passagen med Vogne over samme ikke kunde finde Sted, og deels paa, at den under Strømning og Tisgang vilde være udsat for Fare. Nu har ganske vist den høitærede Indenrigsminister ladet anstille særdeles nøiagtige Undersøgelser med Hensyn til Broanlægget, han har med sin sædvanlige Energi selv været tilstede i Aalborg for at forhandle med Kommunalbestyrelsen og for at sætte sig ind i de stedlige Forhold, og jeg skulde gjerne høre mig under hans bedre Indsigt og under de Resultater, hvortil Undersøgelserne have ført, dersom jeg var fuldkommen overbevist om, at disse Resultater vare ganske tilfredsstillende; men det